

Straffetiden kun i Forhold til den Tid, hvori han uafbrudt har hentsiddet i Enkeltcelle i 60 Dage eller derover, og beregnes særligt for hvert sammenhængende Tidsrum, hvori dette har været Tilfældet, overensstemmende med ovenstaaende Regel. Den Tid, hvori Nogen har været hensat i Enkeltcelle som disciplinær Straf for Forseelser, begaaede i Straffeanstalten, kommer ikke i Betragtning til Medsættelse i Straffetiden.

§ 14.

Hvor en Straffebestemmelse giver Domstolene Valget imellem Tugthuusarbejde og Forbedringshuusarbejde, bør den sidste Straf anvendes, naar det ifølge den Skyldiges Alder, foregaaende Levnet og den af ham forevøede Forbrydelses Bestaafenhed findes antageligt, at Censomheden og Affondringen fra andre Straffanger vil kunne have en gavnlig Indflydelse paa ham, hvorimod Tugthuusstraf bliver at idømme de ældre eller mere forhævede Forbrydere og navnlig dem, der tidligere have været straffede med saadan Straf eller med fleeraarigt eller gjentaget Forbedringshuusarbejde.

§ 15.

Skal Nogen uden Afbrydelse udstaae flere ham ved forskellige Domme ikjendte Straffe af Forbedringshuusarbejde, blive disse med Hensyn til Straffetidens Forkortelse ved Straffens Udstaaelse i Enkeltcelle at betragte som en Eenhed. Længere end $3\frac{1}{2}$ Aar maa dog Ingen hensesættes i Cellefængsel; den Deel af den samlede Straffetid, der overstrider 6 Aar, bliver saaledes altid uden Forkortelse at udstaae ved Arbejde paa Fællesarbejdsstue.

§ 16.

Naar en Ublænding, der ikke i de 3 sidste Aar har havt stadigt Ophold i den danske Stat, har gjort sig skyldig til Straffearbejde, bliver han tillige at dømmes til efter udstaaet Straffetid at bringes ud af Riget. Det Samme skal efter Omstændighederne, og navnlig efter Bestaafenheden af den begaaede Forbrydelse, kunne finde Sted, naar den Paagjældende findes at have gjort sig skyldig til Straf af Fængsel paa Vand og Brød og han tidligere, i eller udenfor Kongeriget, er straffet for Forbrydelse.

Ublændinge, som efter at være ifølge Dom udbviste af Riget uden Tilladelse igjen begive sig ind i Landet, straffes med Fængsel eller med Forbedringshuusarbejde indtil 1 Aar, hvorefter de igjen blive at udbise af Riget.

Ved Udbvisningen bliver den Paagjældende til Retsprotokollen at advare om Virkningerne af hans ulovlige Tilbagevenden.

§ 17.

Som Fængselsstraffe anvendes:

- simpelt Fængsel,
- Fængsel paa sædvanlig Fangekost,
- Fængsel paa Vand og Brød,
- Statsfængsel.

Al Fængselsstraf udstaaes i offentligt Fængsel overensstemmende med Forstrifterne om Arrestvæsenet.

§ 18.

Simpelt Fængsel tilkjendes ikke i kortere Tid end 2 Dage og ikke i længere Tid end 2 Aar. Den Fængslede er i dette Tilfælde ikke indskrænket til sædvanlig Fangekost.

§ 19.

Fængsel paa sædvanlig Fangekost tilkjendes ikke under 2 Dage og ikke over 6 Maanedere. Den Fængslede er i dette Tilfælde indskrænket til den Kost, han overensstemmende med Forstrifterne om Arrestvæsenet erholder.

§ 20.

Fængsel paa Vand og Brød tilkjendes ikke under 1 Dag og ikke over 30 Dage. Den Fængslede maa ikke nyde Andet end Vand og Brød og dertil Salt. Brugen af Røgtobak tilstedes ikke.

§ 21.

Personer under 18 Aar maae ei hendsættes i Fængsel paa Vand og Brød, men straffes istedet derfor, forsaavidt de ere under 15 Aar, med simpelt Fængsel, ikke over 60 Dage, eller med Niis, og, forsaavidt de ere imellem 15 og 18 Aar, enten med Fængsel paa sædvanlig Fangekost i dobbelt saa lang Tid eller med Rottingslag.

§ 22.

Er Nogen dømt til Fængsel paa Vand og Brød i 5 Dage eller kortere Tid, bør Straffen fuldbyrdes uden Afbrydelse, men hvor Straffe-